

NAAMGEVING NIEUWE PAROCHIE BORN

De voordracht van de parochienaam aan de bisschop van Roermond, die hierover beslist - is voorbereid door de gezamenlijke besturen in samenspraak met het pastoraal team.

Onze voordracht voor de nieuwe parochienaam luidt:

1. Barmhartigheid Gods Parochie Born

2. Barmhartige God parochie Born.

Dit begrip past het beste bij de Beleidsvisie van de nieuwe parochie Born.

De parochienaam is gekozen op basis van de uitgangspunten van de R.K.-Kerkprovincie en het Bisdom met navolgende onderbouwing:

De parochienaam drukt uit dat wij deel zijn van de Kerk, geroepen om heilig te zijn, in navolging van Jezus Christus. De naam "Barmhartigheid Gods" verwijst naar: God en Gods barmhartigheid

Bij de opening van het Jaar van de Barmhartigheid heeft Paus Franciscus de Barmhartigheid in Bijbels perspectief geplaatst.

Te beginnen in het Oude Testament, dat ons voorbereidt en leidt naar de volle openbaring in Jezus Christus, die ons als een voldongen feit de barmhartigheid van de Vader openbaart.

De Heer wordt ons voorgesteld als "barmhartige God". Het boek Exodus (Ex. 34, 6):

"De Heer, God is een barmhartige en medelijdende God, lankmoedig, groot in liefde en trouw".

In diverse boeken wordt gewezen op de barmhartigheid en op de liefde van God die nooit ophoudt vergiffenis te schenken.

De Heer is "barmhartig": dit woord roept een houding op van tederheid zoals van een moeder voor haar kind. Dit scheidt het beeld van een God die ontroerd wordt en zich over ons vertedert, zoals een moeder wanneer zij haar kindje op de arm neemt en het alleen maar wil liefhebben, beschermen, helpen, bereid om alles te geven, ook haarzelf. Een liefde, dus, die men in de positieve betekenis van het woord hartstochtelijk kan noemen.

Verder staat er geschreven dat de Heer "medelijdend" is, in de zin dat Hij genade schenkt, compassie heeft en, in zijn grootheid, zich buigt over wie zwak en arm is, altijd bereid om op te richten, om te begrijpen, om vergeving te schenken. Hij is zoals de vader in het Evangelie volgens Lucas 2:

"een vader die zich niet opsluit in wrok omwille van de afwijzing door de jongste zoon, integendeel, hij blijft op hem wachten – hij heeft hem het leven geschonken – en dan loopt hij hem tegemoet en omhelst hem. Hij laat hem zelfs zijn schuldbelijdenis niet afmaken – hij snoert hem als het ware de mond – zo groot is de liefde en de vreugde dat hij hem teruggevonden heeft; en dan gaat hij ook de oudste zoon roepen. Die is boos en wil niet mee feestvieren. Hij is de zoon die altijd thuis is gebleven maar meer als een slaaf dan als een zoon heeft geleefd. Ook over hem buigt zich de vader en nodigt hem uit om binnen te komen, tracht zijn hart open te maken voor de liefde zodat niemand zou uitgesloten blijven van het feest van de barmhartigheid.

Barmhartigheid is een feest!

Over deze barmhartige God wordt ook gezegd dat Hij "lankmoedig" is, letterlijk van "lange adem", dat wil zeggen met een adem ruim door lankmoedigheid en door het vermogen te verdragen. God kan wachten, zijn tijd is niet die van het menselijk ongeduld. Hij is zoals de wijze boer die kan wachten en aan het goede graan de tijd gunt om te groeien, ondanks het onkruid.

Ten slotte, de Heer zegt dat Hij "groot is in liefde en trouw". Hoe mooi is deze omschrijving van God! Hier vind je alles. Want God is groot en machtig, maar die grootheid en macht ontplooiën zich in de liefde voor ons, zo klein, zo onbeduidend. Het woord "liefde" dat hier gebruikt wordt, verwijst naar gevoel, genade, goedheid. Het is de liefde die de eerste stap zet; belangeloos en onafhankelijk van menselijke verdiensten. Het is de goddelijke zorg die niets kan tegenhouden, zelfs de zonde niet, want ze overstijgt de zonde, overwint het kwaad en vergeeft het.

Deze barmhartige God is trouw in zijn barmhartigheid en de heilige Paulus zegt het mooi: ook al ben jij Hem niet trouw, Hij zal trouw blijven, want Hij kan zichzelf niet verloochenen.

Trouw in barmhartigheid is het wezen zelf van God. Daarom is deze God volledig en altijd betrouwbaar, medelijdend, lankmoedig en groot in liefde en trouw", standvastig en onwankelbaar. Dat is de zekerheid van ons geloof.

Gods barmhartigheid

Tegenover Gods toorn staat Zijn barmhartigheid (Rom. 9:22-23). Gods barmhartigheid is groot. Zijn barmhartigheid beweegt Hem om overtredingen, als de dader ze belijdt, uit te delgen.

Christus is de belichaming van Gods barmhartigheid.

De gelovigen zijn voorwerpen van Gods barmhartigheid.

Jezus zegt tegen ons: “Jullie weten dat de leiders van de volken heerschappij voeren over hen en de grote mannen hun gezag laten gelden. Zo moet het onder jullie niet zijn; integendeel, wie groot wil worden onder jullie, moet jullie dienaar zijn, en wie onder jullie de eerste wil zijn, moet jullie slaaf zijn” (Mt. 20,25-27). Als de dimensie van dienstbaarheid verloren gaat, verandert macht in arrogantie en verwordt tot overheersing en onderdrukking. Dit is zeker **een verhaal van tegenwoordig**, machthebbers die om meer geld te verkrijgen, het volk en de armen uitbuiten, mensenhandel, van slavenarbeid, zwartwerkers en mensen die van een minimumsalaris leven om de rijken zich te laten verrijken. Het is het verhaal van corrupte politici, die almaar meer en meer willen!

Begeerte die alles wil bezitten

Kijk maar wat er gebeurt als autoriteit wordt uitgeoefend zonder respect voor het leven, zonder gerechtigheid, zonder barmhartigheid. En zie maar eens waartoe de dorst naar macht leidt: het verwordt tot begeerte die alles wil bezitten.

In dit verband is een tekst van Jesaja bijzonder verhelderend. In deze tekst waarschuwt de Heer tegen de begerigheid van de rijke landeigenaren, die steeds meer huizen en terrein willen bezitten. En de profeet Jesaja zegt: “Wee degene die huis na huis opkoopt, die akker bij akker trekt tot er geen plaats meer overblijft, en alleen hij nog bezittingen heeft in het land” (Js. 5,8).

En de profeet Jesaja was geen communist!

Open je hart

De barmhartigheid laat ook in dit geval de hoofdweg zien, die hier moet worden bewandeld. De barmhartigheid kan de wonden genezen en kan de geschiedenis een andere wending geven. Open je hart voor de barmhartigheid! De goddelijke barmhartigheid is sterker dan de zonde van de mensen.

De Zoon van God

Wij kennen de macht ervan als wij denken aan de komst van de Zoon van God, die mens is geworden om het kwaad te vernietigen met zijn vergeving. Jezus Christus is de ware koning, maar zijn macht is volkomen anders. Zijn troon is het kruis. Hij is geen koning die doodt, maar die, integendeel, het leven geeft. Het feit dat Hij voor iedereen is gekomen, vooral voor de zwakken, overwint de eenzaamheid en de dood als lotsbestemming, waarnaar de zonde voert. Jezus Christus brengt met zijn nabijheid en tederheid de zondaars naar genade en vergeving.

Dat is de barmhartigheid Gods.

Het woord 'barmhartigheid' is een vertaling van het Latijnse woord 'misericordia'.

'Miser' betekent arm, ellendig, ongelukkig. 'Cor' betekent 'hart'.

Barmhartigheid is een aangelegenheid van het hart, dat uitgaat naar degene die arm, ellendig of ongelukkig is. De woorden barmhartigheid, erbarming en ontferming hebben een gemeenschappelijke oorsprong, te weten het woord **arm**. In de vroegste tijden van de vorming of beschaving der talen die tot de Duitse stam behoren, heeft men de eerste helft van het Latijnse woord *misericors* vrij stijf en gebrekkig overgezet door 'arm'.

Lat. *miser* = ongelukkig, arm, ellendig

Lat. *miseria* = ellende, ongeluk, misère

Lat. *cor* = hart

Lat. *misericors* = barmhartig

Het 'arm' is door samensmelting met het voorzetsel *be* in *barm* veranderd.

Barmhartigheid is een hart hebben voor de ongelukkige, arme of ellendige en de inzet om hem of haar te helpen. Bij de barmhartige gebeuren drie dingen:

- Hij neemt de nood van een ongelukkige waar.
- Het gaat hem ter harte gaan en hij wordt innerlijk bewogen. Hij heeft een gevoel voor het lijden van de ander.
- Hij helpt, “bewijst barmhartigheid”.

Barmhartigheid behelst, evenals deernis, mededogen, medelijden, erbarming en ontferming, een **gevoel** voor het lijden van iemand anders. Dat hebben ze alle gemeenschappelijk. Maar er is ook

verschil. Deernis, medelijden en mededogen zijn meer *passief*, lijdend; barmhartigheid, ontferming en erbarming zijn meer *actief*, bedrijvend. De woorden deernis, medelijden en mededogen drukken voornamelijk het gevoel uit. **Deernis**, hoezeer een woord van de edelere stijl, is eigenlijk minder sterk dan medelijden en mededogen, waarmee het verwant is; het geeft alleen leed, leedwezen, over eens anders ongeluk te kennen.

In **medelijden** en **mededogen** versterkt het voorzetsel *mede* de kracht van de uitdrukking, en zet daaraan de betekenis bij, dat men *met*, *nevens* de ongelukkige, en bijna op gelijke wijze als hij, diens leed ondervindt. Het woord mededogen komt van het werkwoord dogen, dat thans verouderd, doch in het woord gedogen aanwezig is. Dogen betekende dulden, ook in de zin van lijden. Mededogen zou dus, in oorsprong, met medelijden overeenkomen; het woordgebruik heeft 'mededogen' tot de hogere schrijfstijl beperkt. Met iemand, die een klein, of kortstondig leed ondergaat, die bijvoorbeeld hoofd- of kiespijn heeft, voelt men medelijden, niet mededogen.

Uitgangspunten

1. Ten aanzien van kerkgebouwen bepaalt canon 1218 van de Codex dat iedere kerk haar titel dient te hebben, die na het voltrekken van de inwijding van de kerk niet gewijzigd kan worden.
2. De naamgeving van de kerk dient te voldoen aan de gestelde criteria.
3. Ten aanzien van de parochienaam is noch in de Codex noch elders een regeling getroffen. Het bisdom stelt dat de uitstraling van de parochienaam dient aan te sluiten bij de katholieke identiteit en dat derhalve de voor de kerkgebouwen geldende criteria ook van toepassing zijn op de parochienaam.
4. De bisschop besluit over het toekennen van een parochienaam. De (nieuwe) parochies in ons bisdom dienen zo veel mogelijk verschillende namen te krijgen. In de procedure tot samenvoeging van parochies is het tijdig aanvragen van de nieuwe naam van de parochie van belang.

Criteria bij naamgeving

De parochienaam wil uitdrukken dat wij deel zijn van de Kerk, geroepen om heilig te zijn, in navolging van Jezus Christus. De naam zal daarom verwijzen naar:

1. *ofwel God of het Christusmysterie (bijv. de H. Drie-eenheid, Jezus Christus onder de naam van een mysterie of onder en andere in de liturgie ingevoerde naam);*
2. *ofwel naar een bijbelse figuur (bijv. momenten uit het leven van de H. Maagd Maria onder*
3. *een in de liturgie ingevoerde naam); of andere personen uit het Nieuwe Testament zoals St. Jozef, St. Jan de Doper of een of twee apostelen);*
4. *ofwel naar een engel, een heilige of zalige (er kan bijv. gedacht worden aan een heilige of zalige die reeds eeuwen in de regio, in stad of dorp aanwezig is of aan een combinatie van heiligen).*

Als parochienaam komt onder meer niet in aanmerking:

1. de naam van iemand die (nog) niet zalig is verklaard;
2. een Bijbelse plaatsnaam of een geografische naam die verwijst naar de eigen regio of landstreek.

Een passende parochienaam

De naamkeuze moet worden gemotiveerd en deze beschrijving speelt een rol bij de wijze waarop de parochie zich presenteert. De parochienaam moet een uitnodiging zijn aan onszelf en aan anderen, om verder te kijken dan onze wereldse werkelijkheid en om volgelingen van Jezus te worden.

Niet alle namen zijn dus geschikt. Men kan de naam kiezen van de heilige Drie-eenheid of van de Heilige Geest of een naam die verwijst naar het Christusmysterie: de Verrijzenis des Heren, de Wederkomst, het licht van Christus, de Goede Herder, het Heilig Hart, Christus Koning, of één van de titels van Maria. Men kan kiezen voor de naam van een heilige of van een engel. Het kan om één heilige gaan, of om een combinatie van twee heiligen. Dit kan met name een rol spelen, als dorpen of stad vanouds een heilige patroon hebben.

De naam van een Rooms-katholieke parochie kan ook verwijzen naar een fragment uit het Evangelie, verwijzend naar de katholieke identiteit van de parochie.